

1772 г. Апрѣля 16 дня.

Изъ книги № 5365, за 1772—1789 г., стр. 7.

155. Мировая сдѣлка между Виленскимъ войтомъ Минкевичемъ и Троицкимъ монастыремъ касательно каменнаго дома въ г. Вильнѣ.

Наслѣдники Виленскаго гражданина Огурцевича учинили противъ Св. Троицкихъ базилианъ искъ, будто эти послѣдніе незаконно владѣютъ каменнымъ домомъ въ Вильнѣ, называющимся Огурцевичовскимъ; искъ этотъ былъ веденъ въ различныхъ судебныхъ инстанціяхъ; но такъ какъ у наслѣдниковъ Огурцевича не было никакихъ

письменныхъ документовъ, а базилиане представили подлинныя документы, что каменный домъ Огурцевичовскій принадлежалъ имъ уже издавна то они и выдали базилианамъ настоящую записъ въ неимѣніи къ нимъ претензій подъ тройными заруками.

Feria sexta ante dominicam cantate, die decima quinta mensis Mai, anno Domini millesimo septingentesimo septuagesimo secundo.

Coram nobili iudicio advocatiali et scabinali Vilenensi comparentes personaliter nobiles domini Onuphrius, secretarius sacrae regiae maiestatis advocatus, et Josaphat, praeconsul Vilnensis, Minkiewiczowie, fratres inter se germani, sani mente et corpore existentes, praesentes literas perpetuae combinationis quietationis, parato scripto praeconceptas, in personas admodum reverendi in Christo patris Samuelis Nowicki, superioris ac omnium religiosorum in Christo patrum ordinis sancti Basilii magni monasterii Vilnensis, ad aedes ss. Trinitatis existentis servientes, cum introfusus contentis, palam ac libere recognoverunt. Quarum literarum, praemisso modo recognitarum, de verbo ad verbum rescribendo contenta, tenor sequitur estque talis:

My Onufry—sekretarz iego królewskieg

mości, wóyt Wileński, Jozafat—burmistrz miasta Wilna, Minkiewiczowie, bracia rodzeni, iedna osoba za drugą, a druga za iedną ręcząc, poczytając y assekuruiąc się pod wszystkie niżej wyrażone vadia, zareki y obowiązki prawne podlegając y one na nas samych y na suksessorów naszych benevole wkładając y przyjmując, czyniemy wiadomo każdemu, komu o tem teraz y na potym wiedzieć należało, tym naszym dobrowolnym, nigdy nieporuszonym wieczysto ugodliwym, kwitacyinym zapisem w Bogu przewielebnemu imci xiedzu Samuelowi Nowickiemu, zakonu świętego Bazylego wielkiego starszemu y wszystkim wielebnym i. xx. bazylianom klasztoru Wileńskiego, przy cerkwi świętej Tróycy rezydującym, danym na to, iż co my desuper wyrażeni Minkiewiczowie, będąc legitimi successores dóbr wszelkich y wszystkich post decessum imé panów Ohurcewiczów, obywatelów Wileńskich, wszystkich w mieście Wilnie powietrzem odumarłych y iako post extinct-

tum nomen onych, na nas Minkiewiczów spadłych y przynależących, a lubo nie mając dokumentów żadnych iuris et possessionis na kamienicę, Ohurcewiczowską zwaną, w mieście Wilnie w pewnem ograniczeniu, idąc z rynku do Ostrey y Subaczbram, po lewey ręce na rogu stojącą, ad praesens in possessione i. xięży bazylianów Wileńskich zostaiącą, supponendo iednak ex solo titulo nazwiska Ohurcewiczowskiego, być takową kamienicę aktualną y wieczystą Ohurcewiczowską, perconsequens successive na nas spadaiącą, a przez ichmościów xięży bazylianów indebite possydowaną; ex his tedy solis motivis de illegitima possessione, y do produkowania dokumentów tychże ichmościów xięży bazylianów, my Minkiewiczowie ex prima instantia, iako ex fundo civitatensi do urzędu burmistrzowskiego Wileńskiego adcytowaliśmy, w którym sądzie dla różnych przyczyn nie mogąc finem assequi, exinde do sądów asesorskich wielkiego xięstwa Litewskiego, a potym do konfederacyi wielkiego xięstwa Litewskiego, stante protunc interregno, zapozwaliśmy. A tak in traktu takowego procederu, unikając ex utraque parte dalszych klótni y expensów prawnych, ad media amicabilia tak ichmość xięża bazylianie, iako y my Minkiewiczowie zabraliśmy się, gdzie za pokazaniem przez ichmościów xięży bazylianów dokumentów autentycznych wszelkich, iuris et possessionis na tę kamienicę służących, ponieważ takowa kamienica iasnie okazała się być zdawna do aktorstwa y dziedzictwa ichmościów legitime należąca, a nie Ohurcewiczowską, a przytym gdy possessionem suam non interruptam aż do tych czasów dowiedli;— więc my Minkiewiczowie, z produkowanych dokumentów uznając realitatem aktorstwa possessyi y wieczności ichmościom xięży ba-

zylianom klasztoru Wileńskiego kamienicy superius wyrażoney y oną za aktualną własną ichmościów approbując, a zatem wszelkie indirecte przez nas uformowane successye et in solo titulo Ohurceviciano, nie zaś na dokumentach funduiące się, aktorstwo insimul z całym in omni foro zasłym procederem kassuiemy, annihiluemy, umarzamy, za nieważny uznaiemy, z ksiąg eliminować pozwalamy y iuż za eliminowany poczytamy; eoque intuitu za wiecznych aktualnych aktorów, dziedziców y possessorów takowej kamienicy ichmościów xięży bazylianów klasztoru Wileńskiego na zawsze czyniemy y uznawamy, żadney sobie y successorom swoim salwy, akcessu, regressu do dochodzenia kamienicy, superius wyrażoney, nie zachowuiemy, pod troiakiemi zarękami y innemi pae-nami, w prawie pospolitym opisanemi. Owszem od każdego, proceder takowy teraz skasowany wszczynaiącego y spokojną possessyą ichmościów turbuiącego, za daniem znać sobie, tyle ile razy potrzeba będzie, u każdego sądu, urzędu y prawa naszym własnym kosztem zastępować, bronić y ewinkować powinni będziemy et successores nostri tenebuntur. A pro maiori tego wszystkiego securitate ewikcyą na wszelkie dobra nasze leżące, ruchome, summy pieniężne, ubique locorum będące, a specialiter na kamienicy naszej, na Sawicz ulicy y na Imbarach situowane, wnosimy y opisuiemy. In casu zaś naruszenia y niedotrzymania w iakim kolwiek punkcie lub paragrafie takowego naszego wieczysto kwitacyinego nieporuszonego zapisu, pozwalamy nas samych y successorów naszych ad forum ubiquinarium, w wielkiem xięztwie Litewskim reperible, pozwem lub zakazem adcytować, gdzie my stanowszy, abscissis omnibus dilationibus, appellatio-

nibus et beneficiis iuris, rozprawę finalną przyjąć, troiakię zareki, nie schodząc z sądu zapłacić, opisowi terażnieyszemu y wszelkim wyrokom sądowym in omni zadość czynić powinni będziemy y successorowie nasi obowiązani będą. I na toś my dali ten nasz dobrowolny, wieczysto kwitacyiny, ugodliwy, nigdy nieporuszony, zapis, z podpisem rąk naszych y ichmościów panów pieczętarzów, ustnie y oczewisto od nas uproszonych. Pisan roku tysiąc siedmset siedemdziesiątego wtórego, miesiąca Aprila szesnastego dnia. Apud quas literas perpetuae combinationis quietationis, praemisso modo recognitas, subscriptiones manuum sunt tales:

Onufry Minkiewicz, sekretarz iego królewskiej mości, wóyt Wileński. Josaphat Minkiewicz—burmistrz Wileński m. p.

Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od wielmożnych imci panów Onufrego Minkiewicza, sekretarza iego królewskiej mości, wóyta, y Jozafata Minkiewicza, burmi-

strza Wileńskich, do tego dobrowolnego, nigdy nieporuszonego, wieczysto ugodliwego kwitacyinego zapisu na rzecz, we śrzedzinie wyrażoną, w Bogu przewielebnemu imci xiędzu Samuelowi Nowickiemu, zakonu świętego Bazylego wielkiego starszemu y wszystkim wielebnym ichmć xięży bazylianom klasztoru Wileńskiego, przy cerkwi świętej Tróycy rezydującym, danego, podług prawa podpisuję się: Piotr Hromowicz, radca iego królewskiej mości miasta Wilna m. p.

Ustnie y oczewisto proszony pieczętarz od osób wyż wyrażonych do tego dobrowolnego, wieczysto ugodliwego, kwitacyinego zapisu, na rzecz w nim wyrażoną danego, podług prawa iako pieczętarz podpisuję się: Jan Koneczewski, pisarz maydeburyi Wileńskiej m. pp.

Quae praesentes literae perpetuae combinationis quietationis, praemisso modo recognitae, sunt actis nobilis iudicii advocatialis et scabinalis Vilmensis inscriptae.

1774 г. Сентября 3 дня.

Изъ книги № 5157, за 1774—1779 г., л. 78.

156. Жалоба митрополитовъ Володковича и Шептицкаго на Виленскаго мѣщанина Пилина Фіалковскаго о захватѣ имъ плацовъ, принадлежавшихъ церкви св. Георгія въ г. Вильнѣ.

Ловчій Волковыскаго повѣта Пукшта Клявзейловичъ отъ имени Кіевскихъ митрополитовъ Володковича и Шептицкаго (номината) внесъ протестацію, что не смотря на декретъ ассесорскаго суда и присягу Коленды, которыми опредѣлены были церковныя земли въ Вильнѣ, Виленскій магистратъ

и въ частности мѣщане не перестаютъ захватывать этихъ земель; такъ въ 1774 году мѣщанинъ Филиппъ Фіалковскій захватилъ часть церковнаго погоста при церкви св. Юрія, разобралъ заборъ и нанесть тяжелые побои церковной юрисдиканкѣ.

W sobotę dnia trzeciego miesiąca S-bra, roku Pańskiego tysiąc siedemset siedemdziesiąt czwartego.

Do xiąg szlachtetnego urzędu iego królewskiej mości burmistrzowskiego radzieckiego Wileńskiego, przybywszy osobiście

imć pan Michał Antoni Klauzgeyłowicz Puk-sza, łowczy powiatu Wolkowyskiego, imieniem iasnie wielmożnych imć xx. Felicjana Wołodkowicza, arcybiskupa, metropolity całej Rusi, Włodzimierskiego y Brzeskiego biskupa, Leona Ludwika Szeptyckiego—biskupa Lwowskiego, metropolity całej Rusi z następstwem, koadiutora, tudzież y wielmożnego imć xiedza Franciszka Mozdolewskiego—officyała generalnego y proboszcza Wileńskiego, przychylaiać się do praw na stronę pryncypałów swoich służących, tudzież manifestów eo nomine po różnych aktach, in ante poczynionych, providendoque indemnitati placów poświętnych, przez pobożnych fundatorów, do cerkwi św. Jerzego męczennika Wileńskiej dobroczynnie nadanych, przeciwko sławetnemu Filipowi Fiałkowskiemu, miasta iego królewskiej mości Wilna obywatelowi, y innym do tegoż interesu tyjącym się y konnexją maiącym, iako nayuroczyściey protestuie się, oraz przeciw manifestom strony przeciwney remanifestuie się w ten sposób:

Iż obżalowany sławetny Filip Fiałkowski, po spustoszoney per hostica et temporum calamitates cerkwi świętego Jerzego męczennika, za bramą Ostrą, na ulicy Rosa nazwaney niegdyś sytuowanej, na iurydyce, iako obloquuntur teyże cerkwi służące dokumenta, suo loco et tempore okazać się maiącą, a mianowicie, prout obloquitur dekret sądów iego królewskiej mości relacyinyh in anno tysiącnym sześćsetnym siedemdziesiątym, dnia dziewiętnastego Maji nastąpiiony, tudzież in anno mox sequenti tysiącnym sześćsetnym siedemdziesiątym pierwszym, dnia dwudziestego wtórego Marca, przez deputowanych od iego królewskiej mości komisarzów placów cerkwi świętego Jerzego exdywizya y specyfikacya numerum tychże placów et situm

circum circa cerkwi świętego Jerzego rozległych wyrażaiać, corporali iuramento przez iasnie wielmożnego Gabryela Kolenkę, natenczas metropolitę całej Rusi ewinkowana, y poślednieyszym dekretem sądów tychże iego królewskiej mości relacyinyh oczewistym z magistratem Wileńskim y całem pospółstwem miasta iego królewskiej mości Wilna ferowanym, in perpetuum aprobowana; niemniey poślednieysze wyż namienionym podobne dowody za prawną konwikcyą, czyli innym prawem, lepiej sobie wiadomym, nabywszy pewnego placu, od sławetnych Jeznych obywatelów Wileńskich possydowanego, mimo wyż nadmienione dokumenta y prawa, czyniać wbrew naywyższej powadze y trwałości dekretów relacyinyh, nietylko dopiero wspomniony plac z natury poświętny y własności cerkwi świętego Jerzego, oraz władzy oną rządzącey wyzuć, a do prawa maydeburskiego mieyskiego y własności swey przyłączyć usiłuić, ale co większa przestępuiać granicę y termin tego placu, w intromissyi swoiey wyraźnie oznaczony, uniosłszy się coraz większym na place świątnicy boskiey appetytem, y ten nad prawo bozkie y ludzkie oraz wszelką przystoynność, tudzież nad wolą, intencyą y obowiązki, przez fundatorów założone, przekładaiać do bliższego placu poświętnego, do nadmienionej cerkwi świętego Jerzego męczennika należącego, bez żadnego prawa, ani nawet sine colorato titulo, wdzierać się sposobem gwałtownym y uczynkowym y ten plac sobie przywłaszczać zaczął, którey intruzyi gdy z ramienia iasnie wielmożnego metropolity całej Rusi, właściwego y należytego tey cerkwi pasterza y rządcy, od namiestniczey onego władzy zaraz w początkach opierać się y przeszkadzać z mocy prawa swego y przysięgi stan duchowny, do nie-

utracenia dóbr świątnicom boskim nadanych, obowiązujące zaczęta, natychmiast wyż wspomniony obżałowany, chcąc swoją gwałtowność przewencyą pokryć, szarpiąc własność świątnicy Bożej, a ieszcze skwirując wyiednał z sądów iego królewskiej mości nadwornych assessorskich mandat czyli žalobę, zadaiąc iakoby uczynioną sobie expulsą, a bynajmniey ani do aprobowania prawa swego na ten plac przywłaszczony, ani possessyi przynajmniey iakiey kolwiek spokoyney, która podług praw y naturalnego światła rozumu expulsą poprzedzać powinna, nie zabieraiąc się y za žalobą na gołosłowne y opaczne swoje expozycye, bez żadney na gruncie inkwizycyi, bez wyprobowania, iako się dopiero nadmienilo, poprzedzaiącey possessyi, dekret reinductionis cum penalitatibus otrzymał; co większa na tym dekrete, acz pryncypałom żaluiącego uciążliwym, nieprzestaiąc, nad opis y wymiar posłedniejszey, przez komisarzy z pomienionego dekretu wyznaczonych, reindukcyi, część parkanu, przez reinduktorów rozrzuconego, iterum na gruncie poświętnym postawił, placu nazwanego Łowkianńskiego dla napaści y grabieży nie grodzi, w dworku swoim żadnego nigdy nie chował y niechowa gospodarza, iuryzdyczanom cerkiewnym różne przykrości czyni, mniemaną łakę w czasie zwyczajnym nie zatknawszy y swemi końmi po-

pasłszy, na cerkiewnych iuryzdyczan zwalając, onym za to umartwienia czyni, płoty na gruncie poświętnym podcinać przegraża się, sławetną Józefową primi voti Koblewiczową, adpraesens Galimską, iuryzdyczankę cerkiewną, na dniu dziewiątym miesiąca Augusta, roku terażniejszego 1774, iako obszerniey obloquitur obdukeyia oto przed aktami maydeburskimi czyli wóytowskiemi zeznana, horrendissime pobił. O takową więc oczewistą y znaczną świątnicy bożej udziałaną krzywdę, oraz dekretem wyż nadmienionym na stronę iasnie wielmożnych pryncypałów y cerkwi świętego Jerzego służącym kontrawencyą, o niesprawiedliwe oczernienie y expulsyi ze dworku quondam Jezniańskiego zadanie, tudzież nieprawne, ut deductum, reindukcyi otrzymanie y inne wyż nadmienione gwałtowności, na fundamencie statutu wielkiego xięztwa Litewskiego, konstytucyi executionis iurium et seorsive anni 1726 y innych contra calumniatores opisanych, zachowuiąc o to wszystko salvam in foro competenti actionem, nomine quorum supra iterum adque iterum protestuie się y remanifestuie, salva praesentis manifestationis et remanifestationis suae ampliacione et melioracione, prosząc o przyięcie oney do akt niniejszych ingrossowania, co y otrzymał etc. Quod est connotatum.